

СОЦІОЛОГІЯ ІННОВАЦІЙ ТА КОНФЛІКТУ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>05 Соціальні та поведінкові науки</i>
Спеціальність	<i>054 Соціологія</i>
Освітня програма	<i>Врегулювання конфліктів та медіація</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>очна(денна)заочна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>4 курс, весняний семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 кред. ЕКТС/120 годин</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік/ МКР</i>
Розклад занять	
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор: Якубін Олексій Леонідович Кандидат політичних наук Старший викладач кафедри соціології Jacubin@gmail.com 0676454043 Семінарські заняття:старший викладач, Казьмірова Оксана Миколаївна +38 097 841 1627 oksana.kazmirova@ukr.net</i>
Розміщення курсу	<i>Посилання на дистанційний ресурс (Zoom, телеграм, Google classroom)</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Метою освітньої компоненти є вивчення ключових соціальних проблем створення/поширення та закріплення інновацій та конфлікту; продуктових, логістичних, комунікаційних, організаційних, інституційних інновацій, а також вміння використовувати основні прийоми соціологічної та економічної раціональності щодо інновацій та конфлікту.

Завданням дисципліни є формування у студентів здатностей вести дослідницьку діяльність, включаючи аналіз проблем, постановку цілей і завдань, вибір способу й методів дослідження, а також оцінку його якості; працювати з інформацією: знаходити, оцінювати й використовувати інформацію з різних джерел, необхідну для вирішення наукових і професійних завдань; використовувати у професійній діяльності базові знання у галузі природничих і соціально-поведінкових наук; формулювати цілі, ставити конкретні завдання наукових досліджень в різних сферах соціології з використанням передового вітчизняного і зарубіжного досвіду проведення фундаментальних і прикладних наукових розвідок.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Навчальна дисципліна «Соціологія інновацій та конфлікту» складена відповідно до освітньої програми підготовки бакалаврів за спеціальністю 054 «Соціологія». Навчальна дисципліна належить до циклу професійної підготовки (за вибором). Предмет навчальної дисципліни є соціологічне осмислення феномену інновацій, методологія та сфера застосованості ключових соціологічних концепцій інновацій, їх інституційний та акторно-сітковий контексти. Міждисциплінарні зв'язки: «Соціологія інновацій та конфлікту» пов'язана з навчальною дисциплінами : «Сучасні соціологічні теорії», «Політична наука: конфліктологічний підхід», «Теорія і історія врегулювання конфліктів», «Моделювання та прогнозування конфліктів», «Соціологія модерну та модернізації»

3. Зміст навчальної дисципліни

Денна форма

Назви розділів і тем	Кількість годин				
	Всього	у тому числі			
		Лекції	Семінарські	Лабораторні	СРС
1	2	3	4	5	6
Тема 1. Вступ до предмету соціології інновацій та конфлікту	7	1	2		4
Тема 2. Інновації як продукт конфліктів («геракліцька традиція» соціальних наук за Р.Колінзом)	7	1	2		4
Тема 3. Соціолог та інновації.	7	1	2		4
Тема 4. Типологія інновацій.	7	1	2		4
Тема 5. Соціологічні підходи до вивчення інновацій.	6	1	2		3
Тема 6. Соціологічне пояснення поширення інновацій.	6	1	2		3
Тема 7. Інноваційний процес.	6	1	2		3
Тема 8. Інноваційні системи.	6	1	2		3
Тема 9. Хто такий інноватор? Соціологічні концептуалізації.	6	1	2		3
Тема 10. Інноваційні стратегії.	6	1	2		3
Тема 11. Системна теорія інновацій	6	1	2		3
Тема 12. Еволюційна теорія інновацій	6	1	2		3
Тема 13. Інституційна теорія інновацій	6	1	2		3
Тема 14. Теорія дифузії інновації	6	1	2		3
Тема 15. Сітково-акторна теорія створення та закріплення інновацій	6	1	2		3
Тема 16. Соціально-класова теорія інновацій: методологічна характеристика.	6	1	2		3
Тема 17. Місця творення інновацій. Чи всі виграють від	4	1	0		3

1	2	3	4	5	6
<i>інновацій? «Лудити» та «відсталі» соціальні групи.</i>					
<i>Тема 18. Нова державна промислова політика та інновації</i>	8	1	4		3
<i>Залік</i>	8	0	0	0	8
Разом	120	18	36	0	66

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з:

1 Базова

1. OECD Science, Technology and Industry Outlook. OECD. 2006
2. Антонюк Л.Л., Поручник А.М., Савчук В.С. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: Монографія. – К.: КНЕУ, 2003.
3. Бажал Ю.М. Економічна теорія технологічних змін./ навч. посібник. – Київ.: “Заповіт”, 1996.
4. Дифузія інновацій. Еверет Роджерс

2 Допоміжна

1. Варганюк А. Інноваційне оновлення виробництва – безальтернативний шлях.//Віче, 2001, №11.
2. Гальчинський Л.С., Геєць В.М.,Кінах А.К., Семіноженко В.П. Інноваційна стратегія українських реформ. – К.: Знання України. 2002.
3. Даниелов А.Р. Развитие высокотехнологического сектора американской промышленности// США, Канада: экономика, политика, культура, 2001, №2
4. Йохна М.А., Стадник В.В. Економіка і організація інноваційної діяльності: Навчальний посібник. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2005.
5. Краснокутська Н.В., Гарбуз С.В. Інноваційний менеджмент: Навч.-метод. посіб. для самост. вивч. Дисципліни. – К.:КНЕУ, 2005
6. Лапко О. Інноваційна діяльність в системі державного регулювання. – К.: ІЕП НАНУ, 1999
7. Латур Б. Дайте мне лабораторию и я переверну мир // Логос No 5-6 (35)б 2002. С. 29-37.
8. Стеченко Д.М. Інноваційні форми регіонального розвитку: Навч. посіб. – К.: Вища школа, 2002
9. Флорида Р. Креативный класс: люди, которые меняют будущее = The Rise of The Creative Class and How It's Transforming Work, Leisure, Community and Everyday Life. — Классика-XXI, 2005. — 430 с.
10. Флорида Р. Кто твой город? Креативная экономика и выбор места жительства = Who's Your City?: How the Creative Economy Is Making Where to Live the Most Important Decision of Your Life. — Strelka Press, 2014.

11. Якубін О.Л. Соціальні зміни поза державою: інститути та глобальна еволюція //Теорія соціальних змін: сучасні соціологічні концептуалізації /розділ, навчальний посібник, за загальною редакцією П.В. Кутуєва. - К., 2014, ст. 153-175.

13. Інформаційні ресурси

- 1.Режим доступу: <http://www.sociology.kpi.ua/literature> - кафедра соціології КПІ ім.Ігоря Сікорського
 2.Режим доступу: <http://visnyk-ppsp.kpi.ua/> Вісник НТУУ "КПІ" Політологія. Соціологія. Право
 3.Режим доступу: <http://www.sociology.kpi.ua/seminars-2018?lang=ru#>

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

5.1 Денна форма

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань
1	<p>Тема: Вступ до предмету соціології інновацій та конфлікту Основні поняття і сутність соціологічного вивчення інновацій. Сутність понять «інновація», «нововведення», «новація» в соціальному контексті. Різні соціальні групи та інновації. «Лудити» та «відсталі» соціальні групи. Інновації та соціальна диференціація (за Р. Мертоном) Модерн та інновації. СРС: Розвиток місцевих громад та інновації. Кейс міста Суздаль (кінець 19-початок 20 ст.). Тема: Інновації як продукт конфліктів («геракліцька традиція» соціальних наук за Р.Колінзом) Основні питання: Суперечності , як «батько інновацій». Війни, співпраця та інновації. Модерн, як продукт конфліктів та інновацій.</p>
2	<p>Тема: Соціолог та інновації. Соціолог, як дослідник інновацій. Соціолог/соціальний інженер та різні види інновації. Творчість/ креативність/інновації: соціологічні розрізнення. Уява, інтелект та інновації (за В. Кирпичовим). Тема: Типологія інновацій. Види інновацій та критерії їх розрізнення. Технічні, продуктові, логістичні, інституційні, організаційні інновації. Як вимірювати/досліджувати інновації: стандартний підхід ВВП/ “ВВП щастя” (Бутан)/індекс креативного розвитку. Технічні інновації.</p>
3	<p>Тема: Соціологічні підходи до вивчення інновацій. Теорія соціальних інновацій (за М. Юнісом).“Гендерне/класове обличчя” інновацій (Г. Тард, М. Юніс, Е. Роджерс, Р. Флоріда). Створення великих соціальних спільнот, як інноваційний процес (Б. Андерсон “Уявні спільноти”). Права людини, як соціальні інновації. Капіталізм та інновації: загальна характеристика. Інновації та альтернативна модель суспільства (за А. Коллонтай). СРС: Інновації та європейський модерн. Інновації у Й.Шумпетера та Г.Тарда. Тема: Соціологічне пояснення поширення інновацій. Трендсеттери в поширенні інновацій. Різні соціальні групи з точки зору створення/сприйняття та поширення інновацій. Соціальні умови інновацій. СРС: Лабораторія Пастера та створення соціальних інновацій (за Б.Латуром)</p>
4	<p>Тема: Інноваційний процес. Загальна характеристика інноваційного процесу: поняття, сутність, зміст. Структура інноваційного процесу. Тема: Інноваційні системи.</p>

	Глобальна/державна/локальна інноваційна система. Складові інноваційної системи. Інноваційна система ЕС.
5	Тема: Хто такий інноватор? Соціологічні концептуалізації. Інноватор, як Homo Economicus. Інноватор, як Homo Sociologicus. Інноватор, як Homo Instituticus. Тема: Інноваційні стратегії. Поняття та особливості інноваційної стратегії. Типи інноваційних стратегій. Розроблення і обґрунтування інноваційної стратегії в суспільстві.
6	Тема: Системна теорія інновацій Основні питання: Трикутник, держава, наука та освіта та бізнес. Концепти інноваційної держави. СРС: Відмінності та спільності між державою загального добробуту та інноваційною державою. Тема: Еволюційна теорія інновацій Основні питання: Хвилі Н. Кондратева та інноваційні процеси; інновації 5 і 6 К-хвилі.
7	Тема: Інституційна теорія інновацій Основні питання: "Трансплантація" інституцій та інновацій. Тема: Теорія дифузії інновацій Основні питання: Соціально-комунікативна модель дифузії інновацій (за Е. Роджерсом).
8	Тема: Сітково-акторна теорія створення та закріплення інновацій Основні питання: Місце творення інновацій: лабораторія/університет/місто/гараж/кухня/спільнота. Тема: Соціально-класова теорія інновацій: методологічна характеристика. Основні питання: Інновації та соціально-класовій структури суспільства (В. Ленін та Р.Флоріда). Інновації та соціальна мобільність (Р. Мертон).
9	Тема: Місця творення інновацій. Чи всі виграють від інновацій? «Лудити» та «відсталі» соціальні групи Тема: Нова державна промислова політика та інновації Інновації в КПП в історичному контексті. Дослідження чи навчання? Інноваційна модель в 90-ті роки. Інноваційний трикутник в 2000-х роках. Дослідницький університет.

Семінарські заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань
1	Тема: Вступ до предмету соціології інновацій та конфлікту. Основні поняття і сутність соціологічного вивчення інновацій. Сутність понять «інновація», «нововведення», «новація» в соціальному контексті. Література: 2, 4, 5, 10, 16, 45
2	Інновації як продукт конфліктів («геракліцька традиція» соціальних наук за Р.Колінзом) Креативне руйнування та продукування інновацій. Й.Шумпетер.
3	Тема: Соціолог та інновації. Розум проти знання в створенні інновацій (за Х. Арендт). Техніка та інновації. «Життєвий цикл» інновацій. Інноваційна діяльність. Інноваційна інфраструктура.
4	Тема: Типологія інновацій. Соціальні інновації. Лібералізм/ мультикультуралізм/ толерантність та поширення інновацій (індекс креативності). Технічні інновації та їх соціальні наслідки (за В. Леніном "Становлення капіталізму в Росії"). Соціальні маргінали та інновації.
5	Тема: Соціологічні підходи до вивчення інновацій.

	Соціологічне дослідження інновацій Загальна модель інноваційного процесу, поняття соціолог/соціальний інженер та різні види інновації; творчість/ креативність/інновації: соціологічні розрізнення.
6	Тема: Соціологічне пояснення поширення інновацій. Системна теорія інновацій: методологічна характеристика. Глобальна/державна/локальна інноваційна системи; складові інноваційної системи; соціальні умови інновацій; інновації та урбанізм, соціальні інновації за межами міста: кібуци та Грімін-бенк
7	Тема: Інноваційний процес. Моделі поширення інновацій. Причини та джерела інноваційних ідей. Соціальні чинники успішності та невдач нововведень.
8	Тема: Інноваційні системи. Інноваційна система Німеччини. Інноваційна система України.
9	Тема: Хто такий інноватор? Соціологічні концептуалізації. «Креативне руйнування» Й. Шумпетера та процес інновації. Соціальні інноватори.
10	Тема: Інноваційні стратегії. Стратегічне планування як елемент стратегічного управління та метод реалізації інноваційної стратегії в певному типі суспільства.
11	Тема: Системна теорія інновацій Елементи інноваційної держави в Україні від радянської форми до сучасності.
12	Тема: Еволюційна теорія інновацій/ Сутність еволюційної теорії інновацій. «Соціальне навчання» та цикли глобальної політики Дж. Модельскі.
13	Тема: інституційна теорія інновацій Процеси “визначенного шляху” та “замикання” у контексті розитку та інновацій.
14	Тема: Теорія дифузії інновації Сутність дифузних процесів в інноваційній діяльності. Загальна характеристика теорії наслідування Г. Тарда та поширення інновації. Соціально-комунікативна модель дифузії інновацій (за Е. Роджерсом).
15	Тема: Сітково-акторна теорія створення та закріплення інновацій Сітково-акторна теорія створення та закріплення інновацій (за Б. Латуром).
16	Тема: Соціально-класова теорія інновацій: методологічна характеристика. Креативний клас та створення інновацій (за Р. Флорідою). Креативний клас та обслуговуючий клас в західному та пострадянському суспільствах.
17	Тема: Місця творення інновацій. Чи всі виграють від інновацій? «Лудити» та «відсталі» соціальні групи Дати оцінку новій державній промисловій політиці та інноваціям (за К. Перес). Інновації для України (за М. Згуровським).
18	Тема: Нова державна промислова політика та інновації Модель інновацій в КПІ. Соціальні інновації в КПІ. Хто ініціатор? Хто стейкхолдер? Інновації в КПІ після 2014-го року.

6. Самостійна робота студента/аспіранта

Самостійна робота студента розрахована на підготовку питань до семінарських занять, аналіз окремих першоджерел. Викладач також пропонує до опрацювання сучасні наукові статті та публіцистичні матеріали пов'язані з новітніми тенденціями у сфері інновацій та конфлікту з огляду на динамічність їх розвитку. Тези деяких з таких матеріалів викладач проголошує наприкінці

заняття, студенти у свою чергу також шукають новини щодо досліджень інновацій та конфлікту. Також, контексті самостійної роботи студентам пропонується обрати художній твір (фільм, книгу, виставу) і проаналізувати його з точки зору однієї з парадигм сучасної соціології інновації та конфлікту і презентувати результати на одному з семінарських занять

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Навчальні заняття з дисципліни “Соціологія інновацій та конфлікту” проводяться у формі лекційних та семінарських занять. На лекціях викладач формулює положення теорій, формулює ключові поняття з тем, наводить приклади. Лекції відбуваються у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання аудиторії щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання, або матеріал попередніх занять.

Студенти будуть використовувати соціологічні поняття та теорії, надані викладачем на лекціях, для аналізу повсякденної реальності, її концептуального осмислення, використання до повсякденних явищ та проблем. Також увага буде приділена груповим дискусіям на семінарських заняттях щодо моделей та принципів теоретизування в контексті соціально-політичних умов розвитку соціологічної науки, вмінні працювати з текстами першоджерел з соціології інновацій та конфлікту.

Семестрова атестація з дисципліни передбачає усний залік у восьмому семестрі.

Основною формою роботи на семінарському заняття є виступ, який поєднує комунікативні здатності студента з демонстрацією та закріпленням знань. Викладач оцінює як глибину, ширину, точність визначень під час виступу студента, здатність оперативно реагувати на запитання аудиторії. Під час семінарського заняття додаткового оцінюється активність студентів при формулюванні запитань, участь у дискусії, формулювання альтернативних гіпотез, вміння посилатися на теоретичні положення та критично оцінювати наявні теорії і практики.

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає питому вагу самостійної роботи студентів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою.

Опанування дистанційних курсів.

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Відвідуваність і виконання завдань

Важливо відвідувати лекції, на яких висвітлюватиметься систематизований навчальний матеріал, презентації текстів документів в обсязі достатньому для опанування дисципліни студентом. Студенту складно буде належно підготуватись до практичного заняття, виконати

практичне завдання, якщо він буде пропускати лекції. Тому для студентів, які бажають продемонструвати відмінні результати навчання, активна робота на лекційних заняттях просто необхідна. Однак відпрацьовувати пропущені лекції не потрібно.

Активна участь студента на практичних заняттях є обов'язковою і буде вимагатись. Рейтинг студента значною мірою формуватиметься за результатами його роботи на практичних (семінарських) заняттях. Разом з тим, студент, який пропустив практичні заняття, може отримати низький рейтинг, який не дозволить допустити такого студента до заліку. В такому разі теми з пропущених семінарських занять мають бути обов'язково вивчені, а практичні завдання виконані студентом. Контроль знань (розуміння) студента пропущених тем (виконання завдань) відбуватиметься під час спілкування з викладачем за графіком консультацій, доступним на сайті кафедри соціології, або під час перерви у навчальному занятті («на парі»). Студент, який виконає відповідні завдання (відповідь на питання) отримуватиме відповідні бали до рейтингу залежно від якості відповідей (виконання завдання).

Студенти, які пропустили практичні заняття, можуть не допустити зниження підсумкового рейтингу, своєчасно (протягом семестру) опрацювавши відповідні теми і виконавши завдання, передбачені для пропущених занять. Не треба чекати наближення заліково-екзаменаційної сесії для відповідного спілкування з викладачем. Варто це робити як тільки студент буде готовий продемонструвати свої знання і навички з пропущених тем занять.

Теми і завдання для практичних занять передбачені робочою програмою дисципліни, доступною з особистого кабінету студента в системі «Кампус» або на сайті кафедри соціології. У контексті дистанційного навчання також використовується Zoom, Телеграм Гуглкласрум.

На лекціях та практичних заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням. Використовувати зазначені (та інші подібні) засоби для розваги чи спілкування під час заняття не варто. Відповідати на питання викладача, читаючи з екрану смартфона, ноутбуку чи з підручника не варто також. Це характеризує рівень підготовки студента не з кращого боку.

Студент на практичному занятті може використовувати підготовлені ним письмові нотатки з питань теми заняття (або передбачених завданням), однак висловлювати позицію, читаючи з аркуша паперу не варто. Це також характеризує рівень підготовки студента не з кращого боку.

Форми роботи

На лекціях висвітлюється зміст основних питань курсу. Лекції проводяться у режимі інтерактивної взаємодії. Вітаються питання від студентів до викладача під час лекції. Викладач може ставити питання окремим студентам або загалом аудиторії. Допускається і вітається діалог між студентами і викладачем на лекції.

Семінарські заняття мають на меті розвиток у студентів вміння працювати з науковою літературою, готувати виступи на базі попередньої аналітичної роботи, формулювати та відстоювати свою позицію, брати активну участь у дискусії. На заняттях використовуватиметься кейс-стаді, «метод Сократа».

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

(інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності)

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: опитування за темою заняття, виконання завдань

Календарний контроль: проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог навчальної дисципліни.

Семестровий контроль: залік, МКР

Оцінювання та контрольні заходи

1. Рейтинг студента з навчальної дисципліни складається з балів, що він отримує за:

- виконання модульної контрольної роботи;
- робота на семінарських заняттях (18 семінарських занять).

2. Критерії нарахування балів.

2.1. Модульна контрольна робота оцінюються із 28 балів. Контрольне завдання цієї роботи складається з двох питань з переліку, що наданий у Додатку А. Кожне із запитань оцінюється у 14 балів:

- «відмінно» – повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 14-13 балів;
- «добре» – достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 12-9 балів;
- «задовільно» – неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 8-4 балів;
- «незадовільно» – відповідь не відповідає вимогам на «задовільно» – 3-0 балів.

2.3. Робота на семінарських заняттях оцінюється в 4 бали за такими критеріями:

- «відмінно» – творчий підхід до розкриття проблеми – 4 балів;
- «добре» – глибоке розкриття проблеми, відображена власна позиція – 3 балів;
- «задовільно» – обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками – 1-2 балів;
- «незадовільно» – завдання не виконане, – 0 балів.

3. Умовою позитивного проходження першого календарного контролю є отримання не менш, ніж 15 балів. Умовою позитивного проходження другого календарного контролю є отримання не менш, ніж 30 балів.

4. Сума рейтингових балів, отриманих студентом протягом семестру переводиться до підсумкової оцінки згідно з таблицею. Якщо сума балів менш ніж 60, студент виконує залікову контрольну роботу. У цьому разі сума балів за виконання МКР та залікову контрольну роботу переводиться до підсумкової оцінки згідно з таблицею.

5. Залік має вигляд перелік питань, на які повинен відповісти студент відповідно. Питання є різними за змістом, відповідають тематиці лекцій, самостійної роботи, питань з самоконтролю.

Порядок проведення заліку та критерії оцінювання його результату визначається таким чином. Кожне завдання містить три питання. Кожне питання оцінюється у 10 балів.

Система оцінювання питань:

- «відмінно», повна відповідь на питання (не менше 90% потрібної інформації), – 10 -9 бали;
- «добре», достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації, незначні неточності) – 8 -7 балів;
- «задовільно», неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації та деякі помилки) – 6-4 балів;
- «незадовільно», незадовільна відповідь – 3-0 балів.

6. Таблиця переведення рейтингових балів до оцінок.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

<i>Кількість балів</i>	<i>Оцінка</i>
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено к.політ.н., старший викладач Якубін Олексій Леонідович, старший викладач Казьмірова Оксана Миколаївна

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 12 від 24.05.2024)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 9 від 26.06.2024)

Додаток А

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Охарактеризуйте сутність понять «інновація», «нововведення», «новація» в соціальному контексті.
2. Охарактеризуйте поняття інновації та соціальна диференціація (за Р. Мертоном)
3. Обґрунтуйте як співвідносяться поняття модерн та інновації.
4. Як вимірювати/досліджувати інновації: стандартний підхід ВВП/ “ВВП щастя” (Бутан)/індекс креативного розвитку.
5. Поясніть в чому полягає суть технічних інновацій.
6. Обґрунтуйте загальну модель інноваційного процесу, поняття соціолог/соціальний інженер.
7. Обґрунтуйте поняття «техніка та інновації». «Життєвий цикл» інновацій.
8. Соціальні маргінали та інновації.
9. Обґрунтуйте соціально-комунікативну модель дифузії інновацій (за Е. Роджерсом).
10. Хто ініціатор? Хто стейкхолдер.
11. Стратегії інновацій для України.